

A. Túri Zsuzsa

Olvad a hólepel

Olvad a hólepel, olvad a jég,
ebben az életben látlak-e még?
Áttetsző ajkamra fagyva neved,
emléked rángatják hetyke szelek.

Szemednek színével üzen az ég,
szürkében oldódva tisztul a kék,
szívembe tűhegyes fényt szúr a csend,
sosemvolt magasság bérce dereng.

Védenek tőlem az őrangyalok,
Mert gonosz voltam, de már jó vagyok,
Olvad a hólepel, olvad a jég,
ebben az életben látlak-e még?

Ópiumos október

Ópium isteni szárnyán repkedek éjjel az égen,
Múltbeli fénykarikákat szippant távoli éden.

Százezer árnyalat illan, táncol a Földanya teste,
Összemosódó tájon foltokat alkot az este.

Messze suhant szerelemben fürdik a tétova álom,
Tó vize tükrén lebben, csobban a tegnapi vágyon.

Zümmög a fellegek alján, zsongva pörögve kiárad
Libben a térben a játék, egykori titkai várnak.

Százezer ünnepi színnel hajlik az őszebe a lélek
Húvösen int le a Hold is, csillagokat ma elérek.

Édes idill utam itt fent, mámoros álom az élet
Fényteli lelkemen áldás, végtelen óhaja éget.

Nárcisz

Mondhatnám szeretlek itt a lényeg
de ha néha látlak mégis félek
mert az mondják változik az ember
hogy a lelkünk titokzatos tenger
és bár régen azt hittem ismerlek
segíthetnél hogy most szólni merjek
előttem is álarokban játszol
azt hiszed hogy az vagy minek látszol
elég volna csak magadnak lenned
bár mások már mást szeretnek benned
s minden előtűnő látomásban
más erő másféle változás van
energiamezők közt remegve
lecsapódik a köd a terekre
s elmémbe vésődik mindörökre
egy mozdulat vagy egy madár röpte
szemhéjamon belül tarka pettyek
elszabadult méhekként lebegnek
ahogy öntudatlan ott kerengnek
részeként homályos rendszereknek
hívlak régi cinkosságra várva
(árny hull egy barátság romfalára)
cinikusan beborít az este
(ha közel vagy már akkor is messze)
függöny zár el a régi világtól
öblös évekből szőtt égi fátyol
pedig mindent a szeretet éltet
nem hiszed de tűzbe mennék érted
mert az ember lényege csak annyi
amennyi teljes percet tud adni.

Broken

Felhőkől ébredő sóhaj
esővel pattogó napok
ragyogva illanó szóraj
létedben határsáv vagyok.

Négy soros 2

Hold-magányban oldódik az alázat.
Ezüst homályban kínál bor-ködöt.
Széthasított csönd küld nyugtalan lázat.
Behúztad függönyöd.